

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-480/10

**Evropska komisija
proti
Kraljevini Švedski**

„Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — Direktiva 2006/112/ES — Člen 11 — Nacionalna zakonodaja, ki možnost oblikovanja skupine oseb, ki se lahko obravnava kot en davčni zavezanec za DDV, omejuje na podjetja iz finančnega in zavarovalniškega sektorja“

Povzetek – Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. aprila 2013

1. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti — Predmet spora — Določitev med predhodnim postopkom — Novi očitki, uveljavljani v začetni vlogi — Nedopustnost*

(člen 258 PDEU)

2. *Usklajevanje davčnih zakonodaj — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Načelo enakega obravnavanja — Načelo davčne nevtralnosti — Neujemanje*

(Direktiva Sveta 2006/112, člen 11)

3. *Usklajevanje davčnih zakonodaj — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Davčni zavezanci — Pojem — Samostojna in enotna razlaga*

(Direktiva Sveta 2006/112, člen 11)

4. *Usklajevanje davčnih zakonodaj — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Davčni zavezanci — Pojem — Možnost, da države članice tesno povezane osebe obravnavajo kot enotnega davčnega zavezanca — Nacionalna ureditev, ki možnost oblikovanja skupine oseb, ki se lahko obravnava kot enotni davčni zavezanec, v praksi omejuje na ponudnike finančnih in zavarovalniških storitev — Neizpolnitev obveznosti — Neobstoj*

(Direktiva Sveta 2006/112, člen 11)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke 15, 16, 18 in 19.)

2. Z načelom davčne nevtralnosti je na področju davka na dodano vrednost izraženo načelo enakega obravnavanja, ki zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno, razen če je razlikovanje objektivno utemeljeno. Čeprav se neupoštevanje načela davčne nevtralnosti lahko predvidi le med konkurenčnimi gospodarskimi subjekti, se lahko kršitev splošnega načela enakega obravnavanja na davčnem področju izkaže prek drugih vrst diskriminacije, ki vpliva na gospodarske subjekte, ki niso nujno konkurenti, ampak so v drugih pogledih primerljivi. Načelo enakega obravnavanja se torej na davčnem področju ne ujema z načelom davčne nevtralnosti.

(Glej točki 17 in 18.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 34.)

4. Pri državi članici, ki možnost oblikovanja skupine oseb, ki se lahko obravnava kot en davčni zavezanec za davek na dodano vrednost, v praksi omeji na ponudnike finančnih in zavarovalniških storitev, ni podana neizpolnitev obveznosti iz člena 11 Direktive 2006/112 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.

Glede ciljev, ki jim sledi člen 11 Direktive 2006/112, je namreč zakonodajalec Unije želel državam članicam omogočiti, da lastnosti davčnega zavezanca ne vežejo vedno na neodvisnost, ki je zgolj pravna, bodisi zaradi poenostavitve upravnih postopkov bodisi zaradi preprečevanja zlorab, kot je razdelitev enega gospodarskega subjekta na več ločenih davčnih zavezancev, zato da bi bil lahko upravičen do posebne obravnave.

Poleg tega drugi odstavek člena 11 Direktive 2006/112 državam članicam prav tako omogoča sprejetje vseh potrebnih ukrepov, s katerimi preprečijo možnost davčne utaje ali izogibanja plačilu davka zaradi uporabe določbe prvega odstavka tega člena. Tako lahko države članice s pridržkom spoštovanja prava Unije zaradi preprečevanja davčnih utaj ali izogibanja plačilu davka omejijo uporabo ureditve iz navedenega člena 11.

Komisiji pa ni uspelo prepričljivo prikazati, da ta ukrep v zvezi z bojem proti davčnim utajam in izogibanju plačila davka ni utemeljen.

(Glej točke od 37 do 40.)